

żwójo góle? Ako žom jej groniła, zo na mío zača, ſmej ho-
bej płakalej, ja a wóna . . .“

„Ga žlužbu žyj s takim teke južo hupowěžeša?“ Na zoke
młodego muža počasa že módra žyła.

„Zo ga žom howaz kſchěla?“ ráknu Hanka płakajuza.
„Teke mója kněni jo groniła, až ma kněs farař pſchaře, gaž
žom to žlédne a jano ſame góle ſtaréjſcheju, jo mója žwěta
winowatnoſć, jeju pódperaſch, tak dlujko aſo žom frýjna.
Pótom paſt . . .“ a Hanka kapi s hobyma rukoma žwójego
ſlubjonego ſa pſchawizu, rownožga wón že hoboraſho — a
ráknu s tſchěžeznym głožom — „pótom, lubi Mato, pótom ne-
třebalej teke hyschczi nana a maſcherki ſpuſchcziſch — by mo-
galej doma na žywnoſći želaſch . . .“

Mato neda jej dohupowedaſch. Hutergnu jej ruku a wózny
jomu ūemudre ſabłyſknuschtej: „To ga že pójkuſha . . . Ale
ně, ně, mójo žowczko. Zož ty ſebe ſa kſchěbjatom huzyniſch,
to jo twója wěz — ale lež že to pótom teke ſtańo, to jo mója
wěz. Mě ūepſchedajoscho. Myſliſch ty že, až bužo ſe mío ūe-
rěſchny buć, a až budu žlepemu mužoju ſa žlužabniſka? Sa
tu luboſcz měj žěk! Ned, gaž wót wójaſow pſchiſu — po
Michałe ſu móje lěta hokoſo — pójdu ſeſenizy! Tam ſměju
žwój kſeb, až mogu žwójžbu ſežywisiſh! Ale to dejſch wěžeſch“
— a pſchi tom poglědnú na ūu groſnie, tak aſo gjardy, ho-
mloſchny złowieſk glëda — „tebe ſebe ūeweſmu, pójžoſch-li do-
moj a bužoſch-li ſaſzej ſerbſke lapy na že poſtežaſch. Ja we-
ſeju ſebe jano nimſku žonu — žednu drugu — s kótarejuſ
mogu do luži.“

Hanka běſho ſeſla pſheměńona. We wołognuſchu zerivena
aſo mak a ned ſaſej blěda aſo ſmierſch. Chylu ūamožaſho
žlowka hugroniſch. Mužaſho že roſmyſliſch, zo ma Matowe
ſazaržańe po pſchawem na že, zo wón zo. Nažlědku hugroni
poſ ſibaře: „Mato, jo to twójo žlédne žlowo, wěſch teke, zo
žy groniſk?“

„Deře to wěm, to že wě. Abo zoſch to hyschczi ras žlý-
ſchajſch? . . .“ Mato že hyschczi pyřaſcho, ale weto měrňej pſchi-
ſtaji: „Hanka, pſhemyſliſk ſebe tu wěz. Tak ſle dře doma ūe-
bužo. Daſch ſebe tam žowku pſchiſtaje — pótom wſchyno
pójžo. Hanka, ty ſama wižiſch, až že do taſego ūerěſchnego